

چراغ سبز به سربازان صهیونیست جهت کشتن فعالان فلسطینی

بلاو خبرنگار روزنامه هآرتس از تصمیم گابی اشکنازی مبنی بر نشان دادن چراغ سبز به سربازان صهیونیست جهت کشتن فعالان فلسطینی پرده برداشت...

بلاو خبرنگار روزنامه هآرتس از تصمیم گابی اشکنازی مبنی بر نشان دادن چراغ سبز به سربازان صهیونیست جهت کشتن فعالان فلسطینی پرده برداشت، و این تصمیمی بر خلاف حکم صادره توسط دادگاه عالی عدل مبنی بر بازداشت این فعالان شمرده می‌شد به گزارش فارس، پایگاه اطلاع رسانی المشهد الاسرائیلی در مقاله‌ای به موضوعی پرداخته که این اواخر رسانه‌های رژیم صهیونیستی را به سختی به خود مشغول داشته و به قضیه "کام-بلاو" معروف شده است، قضیه‌ای که رسانه‌ها و مطبوعات صهیونیستی مدت‌ها از نشر آن ممنوع شده بودند؛ ماجرا از این قرار است که دختر جوانی به نام "عنات کام" وقتی سه سال پیش خدمت نظامی خود را در ارتش رژیم صهیونیستی سپری می‌کرد، اطلاعات نظامی و سری دفتر ژنرال "یائیر نافیه" فرمانده منطقه نظامی مرکزی را در اختیار "اوری بلاو" خبرنگار روزنامه هآرتس قرار می‌دهد.

المشهد ادامه می‌دهد: بلاو با استناد به این اسناد نظامی گزارشاتی را در روزنامه هآرتس منتشر کرد که بارزترین و مهمترین آنها گزارش 28 اکتبر 2008 بود که پرده از تصمیم گابی اشکنازی (رئیس ستاد مشترک ارتش رژیم صهیونیستی) و نافیه مبنی بر نشان دادن چراغ سبز به سربازان صهیونیست جهت کشتن فعالان فلسطینی، ولو در صورت امکان بازداشت آنها برداشت و این تصمیمی بر خلاف حکم صادره توسط دادگاه عالی عدل مبنی بر بازداشت این فعالان شمرده می‌شد.

المشهد می‌افزاید: فردای روزی که دادگاه رژیم صهیونیستی مجوز انتشار این قضیه را می‌دهد، یکی از افسران بلند پایه ارتش در گفتگویی تأکید می‌کند، به محض درز پیدا کردن خبر تصمیم ارتش مبنی بر حمله به غزه در آستانه سال گذشته به مطبوعات فرماندهان بلند پایه در نشستی فوق العاده مجبور می‌شوند، تغییرات گسترده‌ای در برنامه ریخته شده انجام دهند، چون این خبر نیز جزو اسنادی بود که توسط کام به بلاو درز پیدا کرده بود.

در ادامه این مقاله می‌خوانیم: رادیو اسرائیل نیز روز 2010/4/9 به نقل از همین افسر اعلام کرد که "ارتش رژیم صهیونیستی در پی اقدام عنات کام به سرقت اسناد تغییراتی در فرمان نظامی سرب گذاشته بوجود آورد"، و افزود: "بعد از این که ارتش رژیم صهیونیستی از درز پیدا کردن اسناد اطلاع حاصل کرد، جلساتی در سطوح مختلف عالی نظامی برگزار نمود و به موجب آن تغییراتی با هدف حفظ سلامت نظامیان خود در برنامه گذشته بوجود آورد".

و روزنامه یدیعتو آحارونوت در این باره نوشت: بلاو در ابتدا خبر تصمیم حمله اسرائیل به نوار غزه در 27 دسامبر 2008 را منتشر کرده بود، اما دایره نظارت و کنترل نظامی از انتشار آن ممانعت بعمل آورده بود؛ و بر اساس مطالب منتشره توسط همین روزنامه دایره نظارت و کنترل نظامی در ابتدا با درج خبر موافقت کرده بود، اما نیمه شب در تماسی تلفنی با داوو الوون (ناظر کل و سردبیر روزنامه هآرتس) تصمیم به منع انتشار خبر نمود، این درحالی بود که برخی از نسخ روزنامه هم چاپ شده بود، به همین دلیل دستور داده شد، این نسخه‌ها از بین بروند.

المشهد در ادامه به حکم صادره توسط دادگاه عالی رژیم صهیونیستی در 2010/4/8 مبنی بر لغو ممنوعیت درج قضیه در روزنامه‌ها اشاره می‌کند و می‌نویسد: یوفال دیسکین (رئیس سازمان امنیت عمومی رژیم صهیونیستی) (شاباک) شخصا با روزنامه‌نگارانی دیدار کرد که این قضیه را تحت پوشش قرار می‌دادند تا با آنها از "حساسیت قضیه" صحبت کند و در این باره تمام اتهامات وارده به شاباک را رد کرد، از جمله تحت فشار قراردادن بلاو جهت فهم منبعی که از آن این اطلاعات را دریافت کرده بود، دیسکین ضمن مهم برشمردن اسنادی که توسط کام به بیرون درز پیدا کرده بود، تأکید کرد: "این آرزوی هر دستگاه اطلاعاتی است که به چنین اطلاعاتی دست یابد".

المشهد با اشاره به این که تحلیلگران نظامی صهیونیست دیدی غیر از دید دیسکین به موضوع دارند و به قضیه از بعد دیگری می‌نگرند، می‌افزاید: رادیو ارتش رژیم صهیونیستی در پی این ماجرا گفت که تحلیلگران نظامی تأکید دارند، مسئله مهم در این جا درز پیدا کردن خبر توسط یک خبرنگار نظامی نیست، آنچه اهمیت دارد صدور اوامری بر خلاف احکام صادره توسط دادگاه عالی عدل توسط فرماندهان عالی رتبه ارتش است و جالب این که برای جلوگیری از برملا نشدن موضوع مهر بسیار سری بر آنها زده می‌شود. و همین امر است که خشم و غضب وزارت دادگستری رژیم صهیونیستی را برانگیخته است، پایگاه اطلاع رسانی یدیعتو آحارونوت به نقل از وزارت دادگستری رژیم صهیونیستی در این باره نوشت: "تمام راهکارهای قانونی توسط این وزارت برای احضار بلاو به اسرائیل بکار برده خواهد شد".

گفتنی است بر اساس اتهامات وارده به کام توسط شاباک وی بر 2000 سند سری نظامی دست یافته که بخشی از آنها هم‌اکنون در دست بلاو است که سه ماه پیش به انگلیس پناهنده شده و تاکنون حاضر نشده به اسرائیل بازگردد.

اما دنی یاتوم (رئیس پیشین موساد) در اظهار نظری به رادیو ارتش اسرائیل گفت که "برای حفظ سری بودن اسناد باید اقدامات لازم را بعمل آورد و تحقیقاتی جدی در این باره انجام داد چون این یک قضیه ساده نیست".

المشهد الاسرائیلی با اشاره به این که هم‌اکنون بحث بر سر این امر که چرا این اقدام کام "تجسس خطرناک" نامیده شده چون این اسناد و مدارک به دشمنان اسرائیل تسلیم نشده‌اند، می‌نویسد: پیش از این "شای نیتسان" معاون دادستان کل رژیم صهیونیستی به رادیو اسرائیل گفته بود که کام به جاسوسی متهم است "چون با توجه با ادله موجود وی اسناد و مدارکی سری را جمع آوری کرده و به

طرفی غیرمجاز ارائه داده و در این زمینه قصد داشته به امنیت اسرائیل آسیب برساند"، وی تأکید دارد: "اتهام کام ارتباطی به بندی ندارد که عنوان می‌کند، این اطلاعات در صورت قرار گرفتن در اختیار دشمنان اسرائیل جاسوسی تلقی می‌شود و تعریف ارائه شده در این باره از تجسس کافی به نظر نمی‌رسد"، نیتسان در مورد بلاو گفت که "اسرائیل به کسی اجازه نمی‌دهد قانون را زیر پا بگذارد و در صورتی که بلاو به اسرائیل بازنگردد، اقدامات لازم در این باره اتخاذ خواهد شد".

از سوی دیگر بلاو نیز با انتشار مقاله‌ای در هآرتص نوشت که "هیچ گاه نمی‌تواند به جایی برگردد که در آن احساس آزادی نکند" و افزود: "من نه از خود و آزادی که از جوهره و ماهیت اسرائیل دفاع می‌کنم!" وی تأکید کرد: "صحنه‌هایی که در کتاب‌های پلیسی خوانده بودم اکنون به واقعیت تبدیل شده‌اند و حالا می‌فهمم هستند کسانی که اصلاً معنای آزادی را نمی‌فهمند، من می‌دانم به محض ورودم به اسرائیل حتماً سر به نیست خواهم شد، به همین دلیل تصمیم به مبارزه گرفتم".

بلاو تأکید کرد: "هر روزنامه نگاری می‌داند که امکان نشر خبر بدون تأکید از صحت آن وجود ندارد، اما هیچ روزنامه نگاری تا به امروز ندیده که به دلیل درج مطالب مستند دشمن کشور خویش خوانده و به زندان محکوم شود".

این درحالی است که مادر کام در چندین مصاحبه مطبوعاتی خود سخنان دیسکین مینی بر تندرو بودن دخترش را رد و در این باره تأکید کرده که کام هیچ‌گاه در فعالیت‌های سیاسی مشارکت نداشته و به جناح تندرو چپ منتسب نبوده است.

همچنین روزنامه هآرتص به نقل از دوستان کام نوشت که وی هیچ‌گاه افکار و اندیشه‌های چپ‌گرایانه نداشته و همیشه در مقالات خود چپ‌گرایان تندرو را محکوم کرده است.